

Är SVERIGE en trovärdig avtalspartner?

Sida 1 av 5

Avd. 1

Har svenska patienter rätt till vård i annat EU-land?

I fördragsbrottsmål C-211/08 EU-kommissionen mot Spanien punkt 49 hävdar EU-domstolen enligt praxis att patienter har frihet dra fördel av tjänster från annan medlemsstat utan hindras av restriktioner.

Patientrörlighetsdirektivet 2011/24/EU av 9 mars 2011 med bl.a. EU-parlamentet som beslutare grundar sig på artikel 114 EUF-fördraget som stadgar **att särskilt ny utveckling inom vården ska främjas.**

Artikel 114 hänvisar även till artikel 26(EUF-fördraget) som handlar om skyldighet för länderna att säkerställa fri marknad. EU-domstolen har upprepat beslutat att sjukvård ingår i fria marknaden.

Högsta Domstolens dom Ö 461-11 Billerud(2014-02-25) punkt 15, däri det fastslås, att svenska myndigheter och domstolar inte får ändra EU-rätt på dess innehåll och effekt, samt att de är bundna av EU-domstolens beslut. Sagda rättigheter förnekas av Försäkringskassan.

EU-domstolen, EU-fördraget, EU-förordningen, patientrörlighetsdirektivet visar samtliga att svensk patient/vårdkonsument har rätt till vård i annat EU-land. Ifall inskränkning sker ska inskränkaren (t.ex. Försäkringskassan) motivera från svensk **lagstiftning** och förvaltningsdomstol skall pröva proportionaliteten(EU-dom C-73/08 Bressol punkt 71 och 77).

Detta utföres ej. Genom dessa nekanden har Försäkringskassan och förvaltningsdomstolarna ändrat EU-rätten till dess effekt och innehåll.

Avd. 2

Mänsklig rättighet gäller endas myndighet?

Lissabonfördraget består av 2 fördrag nämligen "fördraget om europeiska unionen"(EU-fördraget, gamla EU-fördraget från 1993) och fördraget om EU:s funktionssätt(EUF-fördraget) som tidigare hette EG-fördraget, från 1958.

Av artikel 6 EU-fördraget framgår att Europeiska unionens stadga om grundläggande friheter och rättigheter införts i Lissabonfördraget och benämnes "stadga om mänskliga rättigheter" med samma rättsliga värde som fördragen.

Avdelning VII i nämnda stadga skall vara rättesnöre vid tolkningar av rättighetsstadgan. Under avdelning VII hittas artikel 51 där bl.a. medlemsstaterna nekas utvidga eller avslå rättigheter som återfinnes i fördragen.

Mera går att läsa på <http://eueeshealthcare.bloggproffs.se> om hur Försäkringskassan, landstingen och förvaltningsdomstolarna i Sverige åsidosätter rättssäkerheten på området EU-rättigheten till bättre/effektivare vård och Sveriges Regering/riksdag är passiva, de tager icke sitt ansvar hittills, vilket drabbar den enskilde skattebetalaren. "*Varje förslösd skattekrona är en stöld från folket*" http://sv.wikipedia.org/wiki/Gustav_M%C3%B6ller

Rättighetsstadgans artikel 52.7 binder både unionens och medlemsstaternas domstolar till rättighetsstadgans vägledning. Dvs. varje inskränkning skall vara föreskriven i lag(svensk lag) och därtill prövas utifrån proportionalitetsprincipen och motiverad utifrån ett EU-godkänt mål av samhälls intresse.

EUF-fördragets artiklar 56, 62 och 52.1 preciserar och upprepar stadgans skyldigheter mot medlemsstaterna, genom krav på att varje begränsning, skall förutom lagkravet, vara motiverad genom **tvingande hänsyn**, som godkänts av unionsrätten.

Varje EU-dom har en instruktiv handläggning om bl.a. hur begränsningen bedömes, hur proportionalitetsprövning genomföres och om åtgärden går genomföra med mindre begränsande verkan.

Förvaltningsdomstolarna i Sverige vägrar genomföra EU-domstolens prövningsagenda och trotsar därvid ”Stadgan om mänskliga rättigheter” artikel 52 om den mänskliga rättigheten att genom lag få veta i förväg vad en rättighetsbegränsning består av.

Förvaltningsdomstolarna har istället valt att döma utifrån Försäkringskassans administrativa påståenden som varierar över tid, och ibland t.o.m. retroaktivt .

Så är erfarenheterna utifrån temat ”rätt till gränsöverskridande vård för svenska patienter” under 6 års tid.

Samma geografiska förvaltningsdomstol som vägrar proportionalitetspröva patientärenden ger däremot statligt bolag och statligt myndighet ovan nämnda mänskliga rättigheter.

Avd. 3

Har Sveriges Regering något ansvar?

Högsta Domstolens punkter i Billerud-domen punkt 12-17 inlämnar även stadgan om mänskliga rättigheter artikel 52 som bl.a. binder nationella domstolar till att följa EU-domstolens agenda. Vilket förvaltningsdomstolarna vägrar vid gränsöverskridande vård.

I artikel 344 EUF-fördraget har Sverige gjort en utfästelse, citat; ”*Medlemsstaterna förbinder sig att inte lösa tvister om tolkning eller tillämpning av fördragen på annat sätt än vad som bestämts genom fördragen*”.

Alltså artikel 6 EU-fördraget hänvisar om tolkning till stadgan avdelning VII, däri återfinnes artikel 52 som kräver att inskränkning skall vara offentliggjord i lagstiftning och motiverad samt proportionalitetsprövad.

När Försäkringskassan och förvaltningsdom genomför annan agenda än stadgans brytes således Sveriges löfte givet i artikel 344 i EUF-fördraget.

Sveriges Regering har gjort ytterligare en utfästelse genom artikel 4.3 EU-fördraget angående **lojalt samarbete** därifrån citat;

Mera går att läsa på <http://eueeshealthcare.bloggproffs.se> om hur Försäkringskassan, landstingen och förvaltningsdomstolarna i Sverige åsidosätter rättssäkerheten på området EU-rättigheten till bättre/effektivare vård och Sveriges Regering/riksdag är passiva, de tager icke sitt ansvar hittills, vilket drabbar den enskilde skattebetalaren. ”*Varje förslösd skattekrona är en stöld från folket*” http://sv.wikipedia.org/wiki/Gustav_M%C3%B6ller

”Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördragets eller unionens institutionella akter.”

Därtill ska medlemsstat **avstå** från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av unionens mål.

Av artikel 1(EU-fördraget) framgår att unionens mål är lika med medlemsstaternas(Sveriges) gemensamma mål.

Ett av Sveriges mål är således en fri inre marknad(även för patienter/vårdkonsumenter).

Sverige har flera gånger i fördraget lovat försvara sitt och fördragets gemensamma mål.

Men likväl vägrar Försäkringskassan och Förvaltningsdomstolarna följa Högsta Domstolens förklaring till unionsrätten och dess stadga om mänskliga rättigheter för enskilda.

Avd. 4

Vad är svensk regerings löfte värt?

Sverige har som gemensamt mål genom EU-fördragen lovat att lojalt följa unionsrätten och genomdriva dess effekt hos samtliga myndigheter och domstolar.

Samtidigt finns en intern svensk regel om att en minister inte direkt får dirigera en myndighet som triskas.

Regeringen kan skriva regleringsbrev sägs det. Men med vilken verkan?

EU-domstolen har redan i ett flertal fall underkänt när regeringar överlåtit till sina myndigheter att tolka unionsrätten. EU-domstolen kräver istället en aktiv insats av undertecknaren av fördraget dvs. medlemsstatens lagstiftare.

Exempel:

I EU-domstolens dom i ett fördragsbrottsmål (dvs. fastställelse dom) C-490/09(2011-01-27) EU-kommissionen mot Luxembourg i punkt 12 och 29 garanterade Luxembourg att ”Socialinspektionen” skulle bevaka unionsrätten gentemot försäkringskassorna.

EU-domstolen avfärdade det löftet i punkt 47 genom åberopa EU-praxis om ”att administrativa praxis som kan ändras efter myndighetens eget gottfinnande, inte är ett korrekt genomförande av fördraget”(referenser lämnades till tidigare EU-dom).

I punkt 48 krävdes nationell lagstiftning av EU-domstolen.

EU-domstolen kräver lagstiftning men Sveriges Regeringar sedan EU-inträdet 1995 har inte varit särskilt snabba. Socialminister Göran Hägglund svarar 2010-11-09 S2010/7202/SR till A. Persson att Sverige varit de mest positiva och pådrivande om patientrörlighetsdirektivet.

Ministern erkänner att Sverige saknar lagstiftning men överlåtit till Försäkringskassan, Socialstyrelsen, landstingen och Statens beredning för medicinsk utvärdering(SBU) att göra bedömningar.

Alltså när EU-domstolen underkänner myndigheter som EU-rättstolkare då överlåter Sverige till 4 myndigheter att göra bedömningar!

Detta förtroende har Försäkringskassan tackat för genom att ändra unionsrättens **"ordalydelse"**, **"oavsett hur landets vård är organiserad"** till – **"hur landets vård är organiserad"** – och utifrån ändringen inrättat 21 olika unionsrätter inom Sverige, ex. för varje landsting.

Med påföljd att EU-medborgare/svenska patienter/svenska vårdkonsumenter boende i landsting med mindre lyckosam ekonomisk styrning bestraffas med en snävare fri inre marknad inom EU.

Redan 1962, EGT 1962 sidan 32, skrevs in att boendeort inte får vara ett kriterium för att splittra rättigheter inom gemenskapen.

Det kan erinras att Sverige redan har fällts i ett fördragsbrottsmål där elmyndigheten ändrade **"ordalydelsen"** i ett EU-dokument. Domen har generell verkan men Försäkringskassan anser sig stå över domens princip.

Patientrörlighetsdirektivet sjösattes oktober 2013 genom lagstiftning, som dock är så otydlig att Försäkringskassan bestämt hävdar att de måste nyttja förarbeten vid sina tolkningar(diarienummer 12385–2014 av datum 2014-03-28).

Behövs det sägas att redan 1985 i fördragsbrottsmål 143/83 EU-kommissionen mot Danmark underkändes förarbeten som EU-rättsgrund. EU-domstolen krävde lagstiftning(punkt 10-13) därför att rättssäkerheten och enskildas skydd kräver entydig formulering.

Den enskilde har enligt unionsrätten rätt att tydligt i förväg få veta vad som gäller genom lagen. Att nyttja medlemsstaternas invändningar och diskussioner i förarbeten är fördragsstridigt enligt EU-domstolen.

Från talarstolen utropas att Sverige är ett föredöme i EU, men är vi det?

2015 i maj

Assar Fager, en av tre i arbetsgruppen AMBU

Ombud för patienter/vårdkonsumenter inom gränsöverskridande vård

Referenser se sidan 5

Mera går att läsa på <http://eueeshealthcare.bloggproffs.se> om hur Försäkringskassan, landstingen och förvaltningsdomstolarna i Sverige åsidosätter rättssäkerheten på området EU-rättigheten till bättre/effektivare vård och Sveriges Regering/riksdag är passiva, de tager icke sitt ansvar hittills, vilket drabbar den enskilde skattebetalaren. **"Varje förslösd skattekrona är en stöld från folket"** http://sv.wikipedia.org/wiki/Gustav_M%C3%B6ller

Referenser bl.a.

Lissabonfördraget <http://www.lissabonfordraget.se>

Rättighetsstadgan <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:sv:PDF>

Patientrörlighetsdirektivet <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/ALL/?uri=CELEX:32011L0024>

Sieps rapport 2006:3 "Sverige inför rätta" <http://www.sieps.se/sites/default/files/33-20063.pdf>

(Svenska institutet för europeiska studier <http://www.sieps.se/sv>)

Mera går att läsa på <http://eueeshealthcare.bloggproffs.se> om hur Försäkringskassan, landstingen och förvaltningsdomstolarna i Sverige åsidosätter rättssäkerheten på området EU-rättigheten till bättre/effektiva vård och Sveriges Regering/riksdag är passiva, de tager icke sitt ansvar hittills, vilket drabbar den enskilde skattebetalaren. "*Varje förslösad skattekrona är en stöld från folket*" http://sv.wikipedia.org/wiki/Gustav_M%C3%B6ller